

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **JUDr. L. A.**, bývajúceho v B., H., t. č. v S., J., proti odporcom **1/ Ing. J. M.**, bývajúcemu v B., T., **2/ Ing. A. M.**, bývajúcej v N., M., o zaplatenie 1460,53 € (44 000 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 6 C 237/2006, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. októbra 2008 sp. zn. 8 Co 230/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky (súd prvého stupňa) uznesením zo 6. augusta 2008 č. k. 6 C 237/2006-156 nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, o ktoré požiadal v spojitosti s podaným odvolaním proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 1. apríla 2008 č. k. 6 C 237/2006-139. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 138 ods. 1 O. s. p. a záverom, že navrhovateľ svoju žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov riadne nezdôvodnil a nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody a pomery, pre ktoré žiada oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky.

Krajský súd v Nitre (odvolací súd) na odvolanie navrhovateľa uznesením z 31. októbra 2008 sp. zn. 8 Co 230/2008 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ, ktorý poberá dôchodok od Sociálnej poisťovne v celkovej výške 12 472 Sk a je klientom ústavu sociálnych služieb S., J., kde za služby tam poskytované hradí mesačne 23 622 Sk, ako osobný majetok väčšej hodnoty uviedol nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. a X. pre kat. úz. Š., pritom súd zistil, že vlastní aj

nehnutelnosti zapísané na LV č. X. pre kat. úz. Š.. Podľa odvolacieho súdu s prihliadnutím na zistený majetok navrhovateľa ako aj skutočnosť, že v danej veci súdny poplatok je určený výškou 2 640 Sk, je potrebné mať za to, že osobné a majetkové pomery navrhovateľa oslobodenie od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 138 ods. 1 O. s. p. neodôvodňujú.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu spolu aj s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť. Namietal, že odvolací súd nezistil, či z uvádzaných nehnuteľností mal aj finančný príjem. Tvrdil, že z tohto vlastníctva nemá vlastne žiaden príjem. Priateľ, ktorý nehnuteľnosti obrába, mu oznámil, že mu nemôže vyplatiť nájomné, lebo štát nevykupoval poľnohospodárske produkty; ďalšie nehnuteľnosti vlastní v spoluvlastníctve s odporcami, ktorí mu nič neplatia, a jednu z nehnuteľností vlastní siedmi spoločníci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia navrhovateľovi od súdnych poplatkov, má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ prvá veta O.s.p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie patriace do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné, nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodiť z týchto ustanovení.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou

z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., zaoberal sa dovolací súd i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z takýchto väd (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Navrhovateľ netvrdil, že by konanie v tejto právnej veci bolo postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.; existencia takej vady v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že odvolací súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru o nesplnení podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov, t. j. že odvolací súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 138 ods. 1 O.s.p. na zistený skutkový stav ohľadne jeho majetkových pomerov, dovolací súd poznamenáva, že týmto rozhodnutím navrhovateľovi nebola odňatá možnosť pred súdom konať. Tento záver opodstatňuje predovšetkým skutočnosť, že Občiansky súdny poriadok dáva odňatie možnosti pred súdom konať výslovne do súvislosti s faktickým procesným postupom súdu, nie s jeho právnym posúdením určitej otázky (vrátane otázky splnenia podmienok pre oslobodenie od súdneho poplatku). Pokiaľ by sa aj prípadne súd pri rozhodovaní (posudzovaní tejto otázky) dopustil omylu v aplikácii práva, mal by jeho postup za následok (len) nesprávne rozhodnutie, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne posúdenie veci, ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. Zároveň je na tomto mieste potrebné uviesť, že aj pokiaľ by súdy svoje rozhodnutie založili na nesprávnych skutkových zisteniach, ani to neznamená procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne skutkové zistenie má za následok vydanie vecne

nesprávneho rozhodnutia súdu, samo osebe ale nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. a teda nezakladá prípustnosť dovolania.

Pretože prípustnosť dovolania v tomto prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd dáva ešte do pozornosti, že od 1. júla 2007 (t. j. od účinnosti zákona č. 273/2007 Z. z., ktorým bol novelizovaný aj zákon o súdnych poplatkoch) platí, že odvolacie konanie pre nezaplatenie poplatku za odvolanie sa nezastaví, čo znamená, že aj keby navrhovateľ poplatok za svoje odvolanie proti rozsudku Okresného súd Nové Zámky č. k. 6 C 237/2006-139 nezaplatil, konanie o jeho odvolaní z tohto dôvodu zastaviť nemožno.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta